EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2017.2.27.
COM(2017) 88 final

A BIZOTTSÁG JELENTÉSE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK, A TANÁCSNAK, AZ EURÓPAI GAZDASÁGI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁGNAK ÉS A RÉGIÓK BIZOTTSÁGÁNAK

a hulladékokkal kapcsolatos uniós jogszabályok 2010 és 2012 közötti végrehajtásáról

A hulladékokról szóló 2008/98/EK irányelv, a szennyvíziszapról szóló 86/278/EGK irányelv, a hulladéklerakókról szóló 1999/31/EK irányelv, a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló 94/62/EK irányelv, az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól szóló 2002/96/EK irányelv és az elemekről és akkumulátorokról szóló 2006/66/EK irányelv végrehajtása

A BIZOTTSÁG JELENTÉSE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK, A TANÁCSNAK, AZ EURÓPAI GAZDASÁGI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁGNAK ÉS A RÉGIÓK BIZOTTSÁGÁNAK

a hulladékokkal kapcsolatos uniós jogszabályok 2010 és 2012 közötti végrehajtásáról

1. BEVEZETÉS

E jelentés az alábbi, hulladékokkal kapcsolatos irányelvek 2010 és 2012 közötti végrehajtásáról nyújt tájékoztatást:

- az Európai Parlament és a Tanács 2008/98/EK irányelve (2008. november 19.) a hulladékokról és egyes irányelvek hatályon kívül helyezéséről (a hulladékokról szóló keretirányelv),
- a Tanács 86/278/EGK irányelve (1986. június 12.) a szennyvíziszap mezőgazdasági felhasználása során a környezet és különösen a talaj védelméről (a szennyvíziszapról szóló irányelv),
- a Tanács 1999/31/EK irányelve (1999. április 26.) a hulladéklerakókról (a hulladéklerakókról szóló irányelv),
- az Európai Parlament és a Tanács 94/62/EK irányelve (1994. december 20.) a csomagolásról és a csomagolási hulladékról (a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló irányelv),
- az Európai Parlament és a Tanács 2002/96/EK irányelve (2003. január 27.) az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól (az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól szóló irányelv),
- az Európai Parlament és a Tanács 2006/66/EK irányelve (2006. szeptember 6.) az elemekről és akkumulátorokról, valamint a hulladékelemekről és -akkumulátorokról, továbbá a 91/157/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről (EGT vonatkozású szöveg) (az elemekről és akkumulátorokról szóló irányelv).

A jelentés a tagállamok végrehajtási kérdőívekre adott válaszaiban szereplő információk alapján készült. Azokban az esetekben, amikor bizonyos tagállamok nem adták meg a kért tájékoztatást, a jelentés más információforrásokra, például az Európai Környezetvédelmi Ügynökség jelentéseire, tagállami honlapokról származó adatokra és korábbi jelentéstételi időszakokban adott válaszokra támaszkodik. Az egyes irányelvek végrehajtásáról részletes felvilágosítás található az alábbi címen: http://ec.europa.eu/environment/waste/reporting/index.htm.

2. A JELENTÉSTÉTEL IDŐSZERŰSÉGE ÉS MINŐSÉGE

A jelentéstételi kötelezettség alá eső 27 tagállam[1] többsége megválaszolta az e jelentés tárgyát képező irányelvekkel végrehajtási kérdőíveket. A tagállamok ez alkalommal jobban eleget tudtak tenni jelentéstételi kötelezettségeiknek: a jelentéseket időben megküldték, minden kérdést megválaszoltak, és teljes körű tájékoztatást adtak. A benyújtott jelentések áttekintése az 1. mellékletben található.

A jelentéstétel és a tájékoztatás minősége és részletessége jelentős eltéréseket mutatott. Gyakoriak voltak a homályos, elnagyolt válaszok. Számos példa volt arra, hogy a tagállamok csak a nemzeti jogszabályokra vagy korábbi jelentéstételi időszakokban adott válaszaikra hivatkoztak, és még kifejezett kérésre sem adtak részletesebb tájékoztatást az irányelvek gyakorlati végrehajtásáról.

Az irányelvekben meghatározott célértékek elérésével kapcsolatos és statisztikai adatok szolgáltatására irányuló felkérésre válaszul a tagállamok többsége az Eurostatnak benyújtott éves jelentésekre hivatkozott.[2]

3. A HULLADÉKOKRÓL SZÓLÓ 2008/98/EK IRÁNYELV

A tagállamoknak legkésőbb 2010. december 12-ig át kellett ültetniük a hulladékokról szóló új keretirányelvet. A jelentéstétel időpontjában minden tagállamban megtörtént vagy folyamatban volt az átültetés.

Az előző jelentéstételi időszakhoz képest egy főre vetítve kevesebb települési hulladék keletkezett, a települési hulladék lerakókban való elhelyezése visszaszorult, az újrafeldolgozás és az energetikai hasznosítással járó hulladékégetés pedig fokozódott. 2012 végére a tagállamok legalább fele elérte vagy meghaladta a háztartási és hasonló hulladék újrahasználatra való előkészítésére és újrafeldolgozására vonatkozóan 2020-ra kitűzött 50 %-os célt, vagy jó úton haladtak annak határidőre való teljesítése felé. Hét tagállam jelentette, hogy 2012-re már elérte vagy túl is szárnyalta e célt. Másik hét tagállam arról számolt be, hogy a háztartási és hasonló hulladék több mint 40 %-át előkészítik újrahasználatra vagy újrafeldolgozzák.

Több tagállam szolgáltatott adatokat az építési és bontási hulladék hasznosítási arányáról a 2010–2012 közötti időszakra vonatkozóan. Tizennégy tagállam azt közölte, hogy már elérte vagy meg is haladta az építési és bontási hulladék hasznosítására vonatkozó 70 %-os célértéket.

A legtöbb tagállam közzétett hulladékmegelőzési programot. Nyolc tagállam még dolgozott azon, hogy a nemzeti hulladékgazdálkodási tervet a hulladékokról szóló keretirányelvben foglalt követelményekkel összhangban aktualizálja. A tagállamok a műszaki, környezeti és gazdasági kivitelezhetőségre vonatkozó követelmények[3] mellett a kiterjesztett gyártói

---

1 Horvátország 2013. július 1-jén vált az Európai Unió tagjává, így a jelentéstételi időszakban még nem volt köteles végrehajtani az irányelveket. Mindazonáltal a hulladékokról szóló keretirányelvvel, a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló irányelvvel és a szennyvíziszapról szóló irányelvvel kapcsolatos végrehajtási kérdőíveket a 2010–2012 közötti időszakra vonatkozóan megválaszolta, az így közölt információk pedig e jelentésben is szerepelnek.

2 http://ec.europa.eu/eurostat/web/environment/waste/database

3 E követelmények értelmében *a hulladékot elkülönítve kell gyűjteni, amennyire az műszakilag, környezetileg és gazdaságilag kivitelezhető (a hulladékokról szóló keretirányelv 10. cikke).*

felelősség, az önellátás és a közelség elvét, valamint „a szennyező fizet” elvet is belefoglalták nemzeti jogszabályaikba és politikájukba.

A hulladékokkal kapcsolatos uniós jogszabályoknak a hulladékgazdálkodásban való alkalmazása terén súlyos hiányosságok tapasztalhatók több olyan tagállamban is, ahol a települési hulladékot még mindig lerakókban helyezik el. Az Európai Bizottság konkrét intézkedések végrehajtásával és az uniós források igénybevételével kapcsolatos, célzott tanácsokkal igyekszik segíteni e tagállamoknak a hulladékgazdálkodásuk fejlesztésében.[4]

4. A SZENNYVÍZISZAPRÓL SZÓLÓ 86/278/EGK IRÁNYELV

A szennyvíziszapról szóló irányelv immár közel három évtizede van hatályban, és végrehajtása zökkenőmentesen zajlik. Az előző jelentéstételi időszakhoz képest csekély változás tapasztalható.

Az aktuális jelentéstételi időszak alatt nem minden tagállam használta fel a szennyvíziszapot mezőgazdasági célokra. Néhány tagállamban nem vagy csak elenyésző mértékben hasznosítják a szennyvíziszapot a mezőgazdaságban. Egy tagállam arról számolt be, hogy területén megkezdték a szennyvíziszap agrárcélú felhasználását.

Minden tagállam létesített iszapkezelési infrastruktúrát, és tájékoztatást nyújtott arról, hogy milyen módszerekkel kezelik a szennyvíziszapot a termőföldre juttatás előtt.

A tagállamok jelentősen eltérő módon tettek eleget annak a követelménynek, hogy megállapítsák az iszappal kezelt talaj vizsgálatának gyakoriságát. Egyes tagállamok azokat az alkalmakat határozták meg, amikor az iszap kezdeti alkalmazása után talajelemzést kell végezni. Más tagállamoknál az időközök hossza elérheti a tíz vagy akár a húsz évet is. További uniós országok nem határozták meg a vizsgálatok gyakoriságát, hanem csak arra az esetre írják elő a talaj elemzését, ha a határértékek túllépésére lehet számítani.

A mezőgazdaságban keletkezett és felhasznált iszapról a tagállamok által közölt adatok azt mutatják, hogy továbbra is ez a hasznosítási forma dominál. A 2007 és 2009 közötti időszakhoz képest 2010-ről 2012-re ugyan 2 %-kal csökkent az iszaptermelés, a tagállamok viszont arról számoltak be, hogy közel ugyanannyi iszapot hasznosítottak a mezőgazdaságban, mint az előző időszakban.

Ez a mennyiség a keletkezett iszap megközelítőleg 45 %-ának felel meg.

5. A HULLADÉKLERAKÓKRÓL SZÓLÓ 1999/31/EK IRÁNYELV

A hulladéklerakókról szóló irányelv már régóta hatályban van, és az előző jelentéstételi időszak óta kevés változás történt.

A tagállamok intézkedéseket hoztak a hulladék lerakókban való elhelyezésének minimalizálása vagy megszüntetése érdekében. Az EU-27 tagállamok területén hulladéklerakókban elhelyezett települési hulladék összmennyisége 2009-ben még 96 055 000 000 tonna (193 kg/fő) volt, ez 2012-re viszont 78 036 000 000 tonnára (152 kg/fő) csökkent. A keletkező teljes hulladékmennyiség átlagos lerakási aránya 32 %-ra mérséklődött 2012-ben. Egyes tagállamok arról számoltak be, hogy a települési hulladék lerakási aránya 2012-ben 5 % alatt volt. Több tagállamban viszont még mindig túlnyomórészt

[4] http://ec.europa.eu/environment/waste/framework/support_implementation_1st_phase.htm

hulladéklerakással oldják meg a településihulladék-kezelést: itt a lerakási arány a keletkező teljes hulladékmennyiség 80 %-át is meghaladja. E tagállamoknak még sokat kell tenniük a hulladéklerakás visszaszorításáért.

A legtöbb tagállam arról számolt be, hogy a biológiailag lebontható települési és egyéb hulladék lerakása évről évre csökken. A szolgáltatott adatok a teljesség szempontjából azonban eltéréseket mutattak.

A tagállamok intézkedéseket hoztak a hulladéklerakó-gáz gyűjtésének, kezelésének és felhasználásának biztosítása, valamint a zavaró hatások és a veszélyek valószínűségének minimálisra csökkentése érdekében.

A hulladékátvételi kritériumokra vonatkozó előírást is átültették nemzeti jogukba, így többek között műszaki követelményeket határoztak meg például a csurgalékvíz, a felszíni víz, talajvíz és a gázkibocsátás ellenőrzésére vonatkozóan. Azonban nem mindegyik tagállam közölt adatokat arról, hogy e követelményeket hogyan hajtották végre a hulladéklerakók üzemeltetői a gyakorlatban.

Tizenöt tagállam jelentette, hogy minden veszélyeshulladék-lerakója megfelel az irányelvben foglalt követelményeknek, hét pedig arról számolt be, hogy még vannak olyan hulladéklerakói, amelyek nem teljesítik e rendelkezéseket. Tizenegy tagállam azt közölte, hogy a nem veszélyes hulladék elhelyezésére szolgáló összes lerakója megfelel az irányelvnek, tíz tagállam pedig arról tájékoztatott, hogy még nem minden lerakója tesz eleget a követelményeknek. Tíz tagállam jelentette, hogy minden inerthulladék-lerakója teljesíti az irányelv rendelkezéseit, nyolc tagállamban viszont még voltak olyan lerakók, amelyek nem tesznek eleget a követelményeknek.

Egyes tagállamokban továbbra is aggodalomra ad okot, hogy mindegyik hulladékáramot (veszélyes, nem veszélyes és inert) tekintve még mindig sok olyan hulladéklerakó működik, amely nem felel meg a követelményeknek. Az előző jelentéstételi időszakban is ugyanez volt megfigyelhető. E probléma leküzdése érdekében még sok a teendő.

6. A CSOMAGOLÁSRÓL ÉS A CSOMAGOLÁSI HULLADÉKRÓL SZÓLÓ 94/62/EK IRÁNYELV

A csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló irányelv már több mint húsz éve hatályban van, és az előző jelentéstételi időszak óta kevés változás történt.

A tagállamok különféle intézkedésekkel léptek fel a csomagolási hulladék keletkezése ellen. Kidolgoztak többek között megelőzési terveket, gyártói felelősségvállalási programokat, adóintézkedéseket, a lerakott hulladék mennyiségen alapuló fizetési rendszereket, zöld közbeszerzési eljárásokat, tájékoztató és figyelemfelkeltő kampányokat, környezetbarát tervezési előírásokat és cselekvési terveket a leginkább érintett ágazatok számára. A jelentések szerint a csomagolás és a csomagolási hulladék mennyisége és összetétele 2010 és 2012 között kiegyensúlyozott maradt: a tárgyi időszakban 0,16 %-kal több csomagolási hulladék keletkezett az EU-27 tagállamok területén.

A legtöbb tagállam igyekezett különféle intézkedésekkel élénkíteni az újrahasználatot. Ennek érdekében bizonyos csomagolásfajtákra vonatkozó betétdíj- és visszaváltórendszereket hoztak létre, adóintézkedéseket hoztak, a termékek újrahasználható csomagolásban való forgalomba hozatalát írták elő, támogatták a hulladékügyi tervek részeként és hulladékmegelőzési intézkedésként az újrahasználatot, valamint tájékoztató és

figyelemfelkeltő intézkedéseket tettek. Egyes tagállamok új betétdíjas visszaváltórendszereket vezettek be, vagy ilyen rendszer bevezetését tervezik.

A tagállamok túlnyomó többsége elérte a csomagolási hulladék hasznosítására és újrafeldolgozására kitűzött átfogó célokat, valamint az egyes anyagokra vonatkozó újrafeldolgozási célokat.

Általában véve a hasznosítás és az újrafeldolgozás is némileg élénkült a tagállamokban (az előbbi aránya a 2010. évi 76,3 %-ról 78,5 %-ra nőtt 2012-re, az utóbbié pedig 63,3 %-ról 64,6 %-ra).

A legtöbb tagállam kötelezi a gyártókat arra, hogy hasznosítás és újrafeldolgozás céljából gyűjtsék a csomagolási hulladékot. Ez irányú kötelezettségeik teljesítése érdekében a csomagolóanyag-gyártók saját visszavételi programokat hoznak létre, vagy a csomagolási hulladék visszaváltására, gyűjtésére, hasznosítására vagy egyéb módon történő újrafeldolgozására szolgáló programhoz csatlakoznak. Egyes tagállamok a meglévő közös csomagolásihulladék-gazdálkodási programok kiterjesztésével vagy további visszaváltási programok elindításával és a csomagolási hulladékra vonatkozó közös megfelelési rendszerek számának növelésével értek el eredményeket.

A tagállamok többsége arról számolt be, hogy rendelkezik a csomagolásban előforduló nehézfémek maximális koncentrációjára vonatkozó nemzeti előírásokkal. A 2009. március 24-i 2009/292/EK bizottsági határozat értelmében a műanyag rekeszek és a műanyag raklapok esetében el lehet térni a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló irányelvben meghatározott nehézfém-koncentrációs határértéktől. Annak ellenére, hogy a tagállamoknak be kellene számolniuk az e határozatban előírt rendszer működéséről és a túlzottan magas nehézfém-koncentrációjú műanyag rekeszeknek és raklapoknak a forgalomból fokozatosan történő kivonásáról, egyikük sem nyújtott tájékoztatást.

7. AZ ELEKTROMOS ÉS ELEKTRONIKUS BERENDEZÉSEK HULLADÉKAIRÓL SZÓLÓ 2002/96/EK IRÁNYELV

A jelenlegi jelentéstétel még az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól szóló előző irányelvre vonatkozik, amelyet időközben felváltott a 2012/19/EU irányelv.

Minden tagállam létrehozott begyűjtési rendszereket, és intézkedéseket tett az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak környezetvédelmi szempontból megfelelő kezelése érdekében, valamint gondoskodott arról, hogy az elektromos és elektronikus berendezések magánháztartásokból származó hulladékainak összegyűjtését, kezelését, hasznosítását és környezetvédelmi szempontból megfelelő ártalmatlanítását a gyártók finanszírozzák. További intézkedésekkel azt is biztosították, hogy a gyártók megfelelő tájékoztatást nyújtsanak a fogyasztóknak és az elektromos és elektronikus berendezések hulladékait kezelő létesítményeknek.

A 2010 és 2012 közötti időszakban az előző jelentéstételi időszakhoz képest megélénkült az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak begyűjtése, újrahasználata/újrafeldolgozása és hasznosítása.

Az EU-27 tagállamokat tekintve az elektromos és elektronikus berendezések magánháztartásokból származó hulladékainak mennyisége a 2009 végi 2,97 millió tonnáról 3,02 millió tonnára nőtt 2012 végére. Ebben az időszakban 17 tagállamnak sikerült teljesítenie az elektromos és elektronikus berendezések magánháztartásokból származó hulladékaira vonatkozóan megállapított 4 kg/fő begyűjtési célt.

A legtöbb tagállam elérte az irányelvben az egyes kategóriákra meghatározott újrahasználati/újrafeldolgozási és hasznosítási célt: az arányok folyamatosan javultak a jelentéstételi időszak alatt. A legnagyobb arányokat a szórakoztató elektronikai cikkek és a háztartási kisgépek esetében jelentették. A szórakoztatóelektronikai cikkek esetében 26 tagállam teljesítette a 65 %-os újrahasználati/újrafeldolgozási és a 75 %-os hasznosítási célt. E tagállamok egyúttal a háztartási cikkekre vonatkozó 50 %-os újrahasználati/újrafeldolgozási és 70 %-os hasznosítási célt is elérték. Némileg több tagállamnak sikerült teljesítenie e célokat, mint az előző jelentéstételi időszakban, jóllehet a tagállamok köre az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak kategóriájától függően eltérő. Az egyes kategóriákra meghatározott újrahasználati és újrafeldolgozási célokat elérő tagállamok száma csak az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak kategóriája esetében csökkent, de csak csekély mértékben.[5]

8. AZ ELEMEKRŐL ÉS AKKUMULÁTOROKRÓL SZÓLÓ 2006/66/EK IRÁNYELV

A tagállamoknak most először kellett jelentést tenniük a Bizottságnak az elemekről és akkumulátorokról szóló irányelv végrehajtásáról. Ennélfogva a most közölt adatok nem vethetők össze az előző jelentéstételi időszakkal.

Az elemekről és akkumulátorokról szóló irányelv követelményeit minden tagállam átültette nemzeti jogába.

A jelentéstételi időszak során a legtöbb tagállamban létrehoztak elem- és akkumulátorgyűjtési rendszereket, és csak néhány tagállam jelezte, hogy még nem teljes mértékben működőképes a rendszerük. Emellett intézkedéseket hoztak a hulladékelemek és -akkumulátorok kezelése és újrafeldolgozása érdekében.

A tagállamok arról számoltak be, hogy különféle intézkedéseket vezettek be a hulladékelemek és -akkumulátorok hulladéklerakókba kerülésének megelőzése érdekében, például engedélyezési rendszert hoztak létre, valamint jegyzéket készítettek azokról a hulladéktípusokról, amelyeket tilos hulladéklerakóban elhelyezni. Tizenegy tagállam jelentette, hogy az irányelvben előírt kötelezettségeken túlmutató intézkedéseket hoztak. Itt említendő például az ipari, illetve gépjárműelemekből és -akkumulátorokból származó hulladék vegyes települési hulladékként való ártalmatlanításának minimálisra csökkentése, iskolai és közösségi figyelemfelkeltő kampányok lefolytatása, valamint ingyenes gyűjtőhelyek biztosítása.

2012. szeptember 26-ig 20 tagállamnak sikerült teljesítenie a 25 %-os minimális begyűjtési célt.

Négy tagállam 100 %-os újrafeldolgozási arányról számolt be, nyolc tagállam pedig 50 % és 99 % közötti arányt jelentett.

Tizenkilenc tagállam elérte és/vagy meghaladta a savas ólom-, nikkel-kadmium és más típusú elemekre és akkumulátorokra vonatkozó újrafeldolgozási hatékonysági mutatókat. Két tagállam a savas ólomelemek és -akkumulátorok, valamint az egyéb elemek és

[5] 2009-ben 26 tagállam teljesítette az elektromos és elektronikus szerszámok hulladékainak újrahasználatára és újrafeldolgozására kitűzött célokat. 2012-ben 25 tagállam érte el e célokat. 2009-ben 24 tagállam teljesítette a gázkisülésű lámpák hulladékainak újrahasználatára és újrafeldolgozására kitűzött célokat. 2012-ben 23 tagállam érte el e célokat. 2009-ben 26 tagállam teljesítette az elektromos és elektronikus szerszámok hulladékainak hasznosítására vonatkozó célokat. 2012-ben 25 tagállam érte el e célokat.

akkumulátorok esetében érte el, illetve haladta meg a mutatót, két másik tagállamnak pedig csak a savas ólomelemekre és -akkumulátorokra vonatkozó mutatót sikerült elérnie, illetve meghaladnia.

Két tagállam harmadik országokba exportálta a hulladékelemeket és -akkumulátorokat. Több tagállam más uniós országokba exportálta ezeket az elemeket és akkumulátorokat; erre a lehetőségre a végrehajtási kérdőív teljes mértékben nem tér ki. Azok a tagállamok, ahol nem működnek belföldi hulladékkezelő vagy -újrafeldolgozó létesítmények, az összes begyűjtött elemet és akkumulátort exportálták. Ugyanakkor a belföldi hulladékkezelő vagy -újrafeldolgozó létesítményekkel rendelkező tagállamok közül is többen arról számoltak be, hogy kezelés céljából másik uniós országba exportálták a hulladékelemeket és -akkumulátorokat.

9. KÖVETKEZTETÉSEK

Nem mindegyik tagállam tett eleget annak az irányelvekben foglalt kötelezettségének, hogy háromévente jelentést nyújtson be a Bizottságnak a végrehajtásukról. Voltak olyan uniós országok, amelyek nem válaszolták meg a 2010 és 2012 közötti időszakra vonatkozó végrehajtási kérdőívet.

A beérkezett válaszok között voltak részletesek és teljesek, de mindössze a nemzeti jogszabályokra való hivatkozást tartalmazók is. A legtöbb tagállam beszámolt arról, hogy a megfelelő rendelkezéseket átültette-e a nemzeti jogába, ugyanakkor arról nem nyújtott felvilágosítást, hogy az intézkedések hatékonynak bizonyultak vagy gyakorlati javulást eredményeztek-e. Helyenként előfordultak következetlen válaszok is. Bizonyos esetekben hiányosak voltak az adatok. Máskor a kapott válaszok alapján nem lehetett összehasonlítani a tagállamokat vagy egy adott tagállam előző és jelenlegi jelentéstételi időszakban nyújtott teljesítményét.

A válaszok sok esetben nem tartalmaztak elegendő információt ahhoz, hogy fel lehessen mérni az irányelvek tényleges végrehajtásának állapotát. Számos válasz például egyszerűen nemzeti jogszabályokra vagy jogszabályszövegek átültetett részeire hivatkozott anélkül, hogy további felvilágosítást nyújtott volna a végrehajtásról, vagy korábbi jelentéstételi időszakok végrehajtási kérdőíveire adott válaszokra utalt vissza, és nem tartalmazta a kért tájékoztatást vagy a helyzet alakulásával kapcsolatos információkat.

Következésképpen a tagállamok által készített hároméves végrehajtási jelentések alapján nem ellenőrizhető hatékonyan az irányelvek betartása, végrehajtása és hatása. A jelentéstétel emellett erőforrásigényes és szükségtelen adminisztratív terheket róhat a tagállamokra.

A tagállamok hulladékgazdálkodási teljesítménye a legobjektívebben és legpontosabban azon adatok alapján értékelhető, amelyeket évente közölnek a keletkező hulladékmennyiségről, a hulladékgyűjtésről, a hulladék újrafeldolgozásáról és hasznosításáról, a hulladéklerakásról, valamint a szennyvíziszap keletkezéséről ás felhasználásáról. A tagállamoknak ezért nagyobb figyelmet kellene szentelniük ezen adatok minőségének, megbízhatóságának és összehasonlíthatóságának a javítására. Ehhez összehasonlító értékelésnek vethetik alá a jelentéstételi módszereket, és adatminőség-ellenőrzési jelentést vezethetnek be, hogy a legfrissebb, harmonizált módszerrel készíthessék el a jogszabályokban meghatározott célértékek elérésével kapcsolatos jelentéseiket.

E következtetések a hulladékpolitika és a hulladékokkal kapcsolatos jogszabályok közelmúltbeli felülvizsgálatakor is napirenden voltak.[6] A felülvizsgálat során az Európai Bizottság azt javasolta, hogy helyezzék hatályon kívül a tagállamokat hároméves végrehajtási jelentések benyújtására kötelező rendelkezéseket, és kizárólag a tagállamok által a Bizottságnak évente szolgáltatandó minőségi statisztikai adatok alapján ellenőrizzék a jogszabályok betartását.

6 http://ec.europa.eu/environment/waste/target_review.htm

1. MELLÉKLET: A VÉGREHAJTÁSI KÉRDŐÍVEKRE AZ EURÓPAI BIZOTTSÁGHOZ 2014 VÉGÉIG BEÉRKEZETT TAGÁLLAMI VÁLASZOK

Tagállamok	A hulladékokról szóló keretirányelv 2008/98/EK	Az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól szóló irányelv 2002/96/EK	A hulladéklerakókról szóló irányelv 1999/31/EK	A csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló irányelv 94/62/EK	A szennyvízis zapról szóló irányelv 86/278/EGK	Az elemekről és akkumulátorokról szóló irányelv 2006/66/EK
Ausztria	+	+	+	+	+	+
Belgium	–	+	+[7]	+	+	+
Bulgária	+	+	+	+	+	+
Ciprus	+	–	+	+	+	+
Cseh Köztársaság	+	+	+	+	+	+
Dánia	+	–	+	–	–	–
Egyesült Királyság	+	–	+	+	+	+
Észtország	+	+	+	+	+	+
Finnország	+	+	+	+	+	+
Franciaország	–	+	–	+	–	+
Görögország	+	+	+	+	+	–
Hollandia	–	+	+	+	+	+
Horvátország	+ nem köteles jelenteni	nem köteles jelenteni	nem köteles jelenteni	+ nem köteles jelenteni	+ nem köteles jelenteni	nem köteles jelenteni
Írország	+	–	+	+	+	+
Lengyelország	+	+	–	+	–	+
Lettország	+	+	+	+	–	–
Litvánia	+	+	+	+	+	+
Luxemburg	+	–	+	+	+	+
Magyarország	+	+	+	+	+	+
Málta	+	+	–	+	+	+
Németország	+	+	+	+	+	+
Olaszország	+	+	–	+	+	+

[7] A Vallon Régióból és Flandriából érkezett jelentés, Brüsszel fővárosi régióból azonban nem.

Tagállamok	A hulladékokról szóló keretirányelv 2008/98/EK	Az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól szóló irányelv 2002/96/EK	A hulladéklerakókról szóló irányelv 1999/31/EK	A csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló irányelv 94/62/EK	A szennyvízis zapról szóló irányelv 86/278/EGK	Az elemekről és akkumulátorokról szóló irányelv 2006/66/EK
Portugália	+	+	+	–	+	+
Románia	+	–	+	–	–	+
Spanyolország	+	+	+	+	+	+
Svédország	+	+	+	+	+	+
Szlovákia	+	+	+	+	+	+
Szlovénia	+	+	+	+	+	+
EU-28: A beérkezett jelentések aránya (%)	**89 % (25/28)**	**75 % (21/28)**	**82 % (23/28)**	**89 % (25/28)**	**82 % (23/28)**	**86 % (24/28)**

	Időben: 2013.9.30-ig
	2013.10.1. és 2013.10.31. között

	2013.11.1. és 2014.12.31. között
	Nem érkezett jelentés 2014.12.31. előtt

2. MELLÉKLET: HULLADÉKKELETKEZÉS ÉS HULLADÉKKEZELÉS

Keletkezett települési hulladék tagállamonként (ezer tonna)

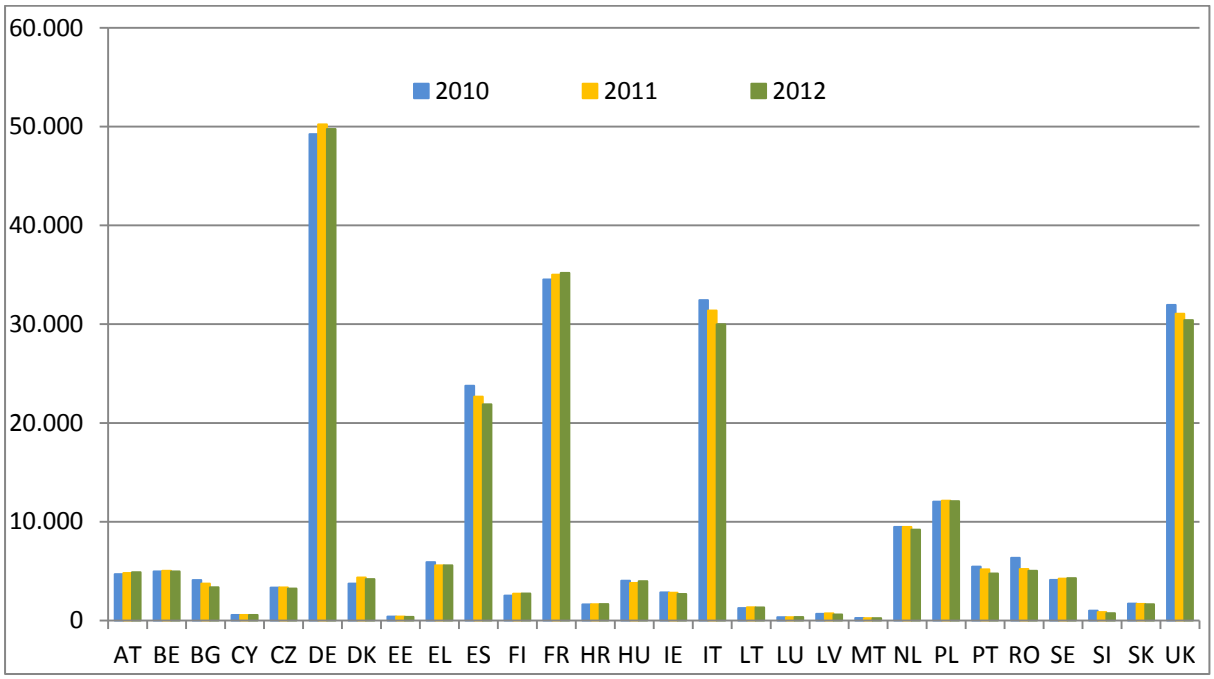

Forrás: EUROSTAT (online adatkód: t_env_wasst)

Települési hulladék kezelése tagállamonként (2012)

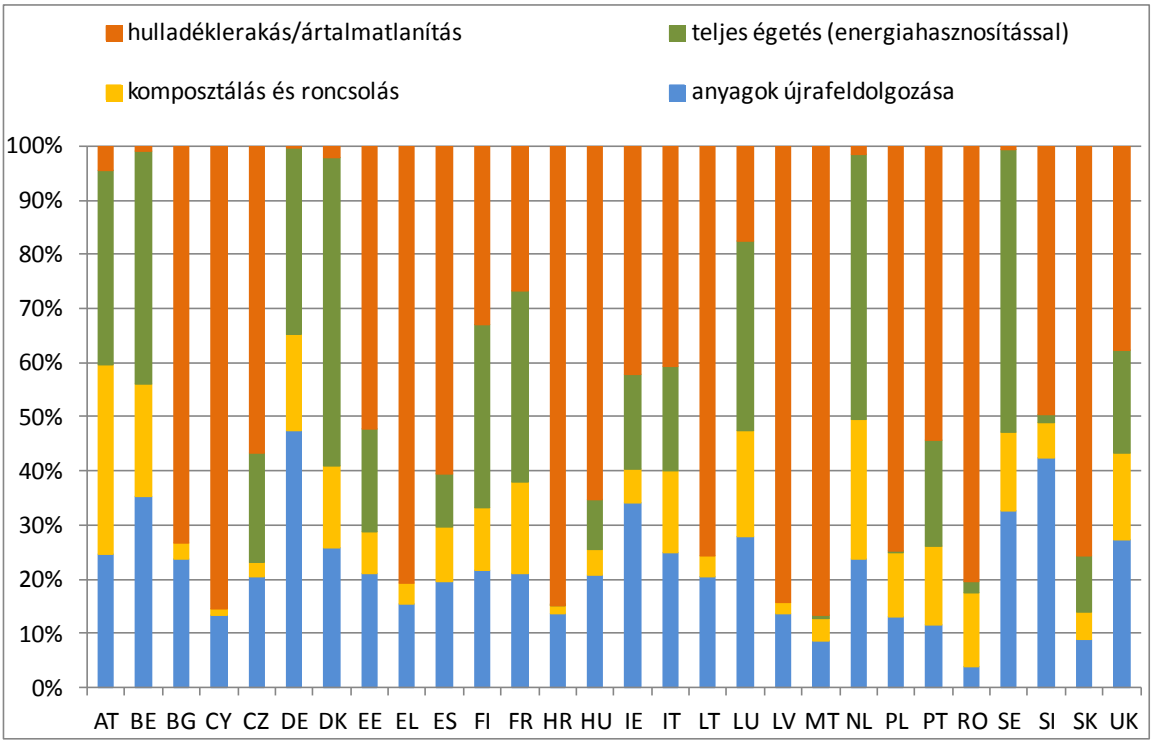

Forrás: EUROSTAT (online adatkód: t_env_wasst)

Háztartási hulladék újrahasználata és újrafeldolgozása tagállamonként

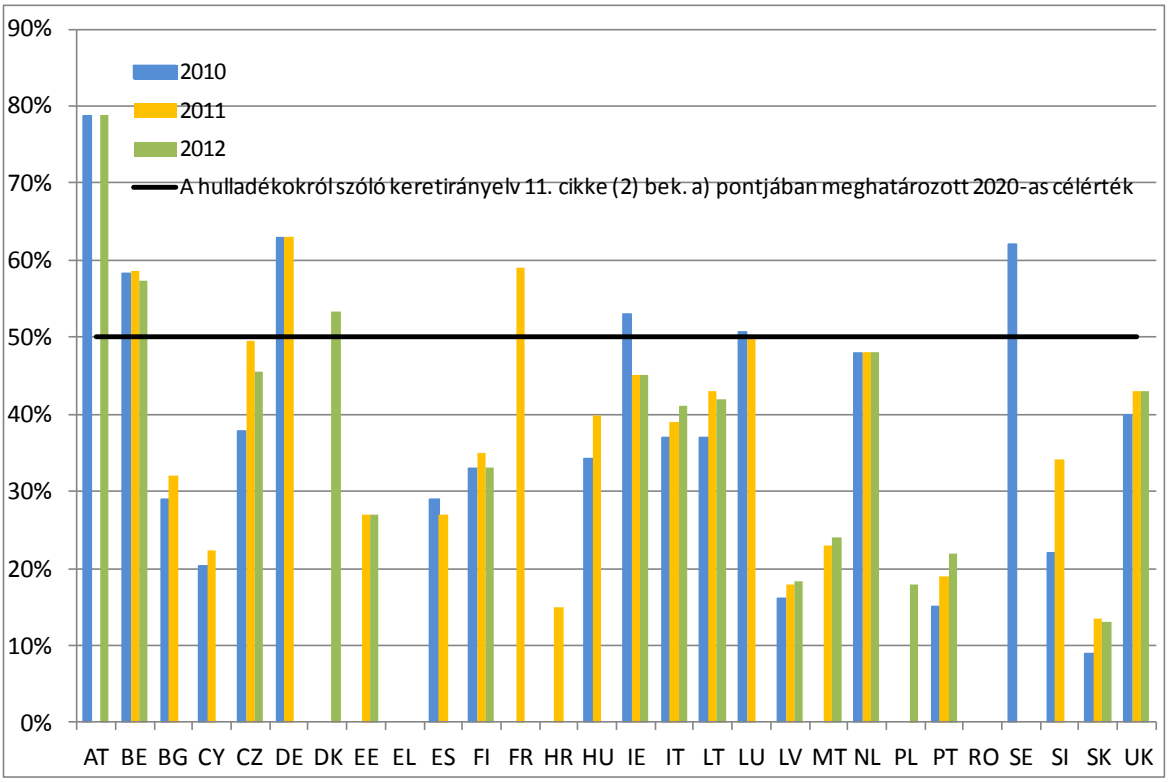

Forrás: a tagállamok által a 2010–2012 közötti időszakra vonatkozó végrehajtási kérdőívekben az Európai Bizottságnak vagy az EDAMIS-portálon keresztül az EUROSTAT-nak szolgáltatott adatok

Háztartási hulladék újrahasználatra való előkészítése és újrafeldolgozása – számítási módszer

Tagállam		A háztartási hulladék újrahasználatra való előkészítésének és újrafeldolgozásának aránya		
	A tagállam által alkalmazott számítási mód:[8]	2010	2011	2012
Ausztria	2	79 %	–	79 %
Belgium	3	58 %	59 %	57 %
Bulgária	3	29 %	32 %	–
Ciprus	2	20,3 %	22,4 %	–
Cseh Köztársaság	2	38 %	50 %	46 %
Dánia	1	–	–	53 %
Egyesült Királyság	3	40 %	43 %	44 %
Észtország	2	–	27 %	27 %
Finnország	4	33 %	35 %	33 %
Franciaország	2	–	59 %	–
Görögország	–	–	–	–
Hollandia	2	48 %	48 %	48 %
Horvátország	2	–	15 %	–
Írország	1	53 %	45 %	44 %
Lengyelország	2	–	–	18 %
Lettország	4	16 %	18 %	18 %
Litvánia	2	37 %	43 %	42 %
Luxemburg	3	51 %	50 %	–
Magyarország	2	34 %	40 %	–
Málta	1	–	23 %	24 %
Németország	4	63 %	63 %	–
Olaszország	2	37 %	39 %	41 %
Portugália	2	19 %	19 %	22 %

[8] A Bizottság határozata (2011. november 18.) a 2008/98/EK irányelv 11. cikkének (2) bekezdésében rögzített célok teljesítésének igazolására szolgáló szabályok és számítási módszerek megállapításáról (2011/753/EU) (HL L 310, 11. o.).

Tagállam		A háztartási hulladék újrahasználatra való előkészítésének és újrafeldolgozásának aránya		
	A tagállam által alkalmazott számítási mód:[8]	2010	2011	2012
Románia	–	–	–	–
Spanyolország	4	29 %	27 %	–
Svédország	2	62 %	–	–
Szlovákia	3	9 %	13 %	13 %
Szlovénia	4	22 %	34 %	–
Megjegyzések:	A hulladékokról szóló keretirányelv 11. cikke (2) bekezdésének a) pontja szerinti célérték teljesítésének ellenőrzése céljából a 2011/753/EU határozat[9] lehetővé teszi, hogy a tagállamok a háztartási hulladék újrahasználatának és újrafeldolgozásának jelentéséhez négy számítási módszer közül válasszanak. A számítási módszerek különbsége abból adódik, hogy mely hulladékfajtára vonatkoznak: • 1. módszer: háztartási papír-, fém-, műanyag- és üveghulladék • 2. módszer: papír-, fém-, műanyag- és üveghulladék, valamint egyéb, háztartásokból származó egyedi hulladékáramok vagy más hasonló hulladékáramok • 3. módszer: háztartási hulladék • 4. módszer: települési hulladék			

Forrás: a tagállamok által a 2010–2012 közötti időszakra vonatkozó végrehajtási kérdőívekben az Európai Bizottságnak vagy az EDAMIS-portálon keresztül az EUROSTAT-nak szolgáltatott adatok.[10]

[9] A Bizottság határozata (2011. november 18.) a 2008/98/EK irányelv 11. cikkének (2) bekezdésében rögzített célok teljesítésének igazolására szolgáló szabályok és számítási módszerek megállapításáról (2011/753/EU) (HL L 310, 11. o.).

[10] ARGUS (2014), *Compliance Reporting on Waste Framework Directive — Recycling and Recovery Rates for 2010, 2011 and 2012: Report on the validation of household waste data (draft)*, 2014. december.

Építési és bontási hulladék hasznosítása tagállamonként

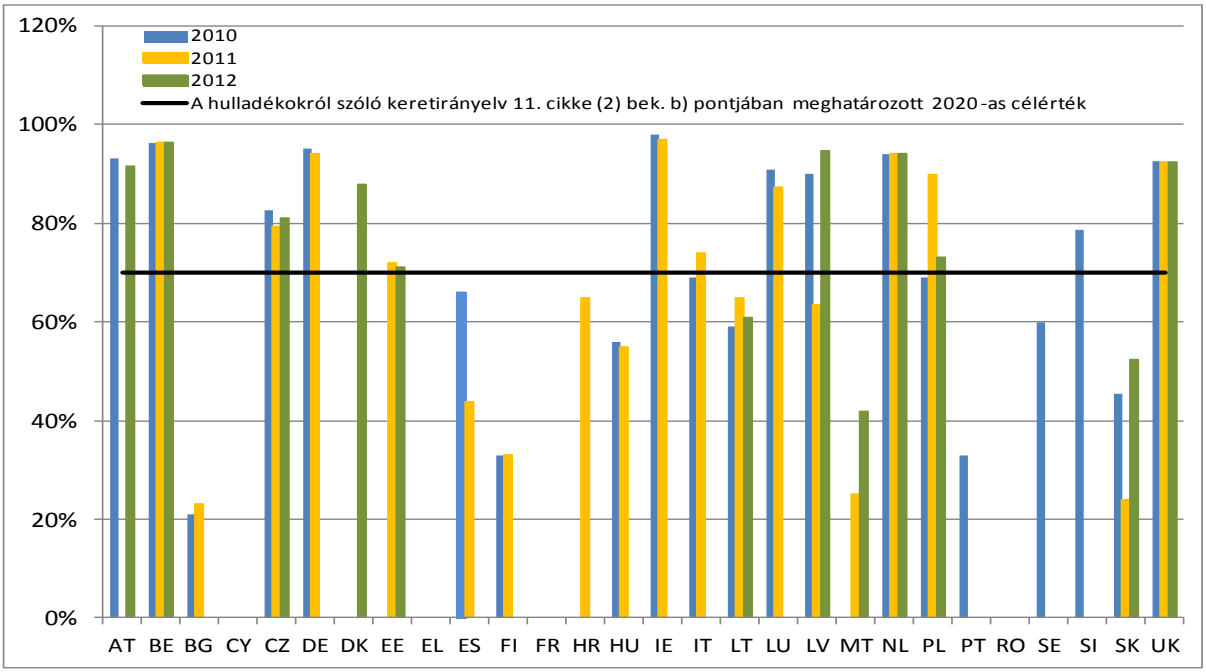

Forrás: a tagállamok által a 2010–2012 közötti időszakra vonatkozó végrehajtási kérdőívekben az Európai Bizottságnak vagy az EDAMIS-portálon keresztül az EUROSTAT-nak szolgáltatott adatok.[11]

[11] ARGUS (2014) *Compliance Reporting on Waste Framework Directive — Recycling and Recovery Rates for 2010, 2011 and 2012: Report on the validation of construction and demolition waste data (draft)*, 2014. október.

3. MELLÉKLET: SZENNYVÍZISZAP

A tagállamokban 2010 és 2012 között keletkezett és felhasznált szennyvíziszap mennyisége

	Szennyvíztisztító telepek által termelt iszap mennyisége, szárazanyag (tonna/év)			A mezőgazdaságban felhasznált iszap mennyisége		
	2010	**2011**	**2012**	**2010**	**2011**	**2012**
Ausztria *	117 471	119 069	34 798	33 076	113 248	13 029
Bulgária	49 757	51 388	59 261	13 644	17 561	21 241
Ciprus	7083	6815	6533	5294	3912	2756
Cseh Köztársaság	162 724	163 739	162 217	27 253	20 562	35 542
Dánia	131 900	n. a.	n. a.	79 140	n. a.	n. a.
Egyesült Királyság	1 422 024	1 434 710	1 152 327	1 067 672	1 074 424	834 202
Észtország	27 950	27 780	22 796	14 100	16 030	12 536
Finnország	142 700	140 900	n. a.	7500	3800	n. a.
Franciaország	1 127 039	1 094 836	1 124 363	779 609	790 780	787 300
Görögország	103 866	90 655	89 978	270	180	9358
Hollandia	523 744	513 786	510 000	23 853	20 708	20 000
Horvátország	21 315	18 570	19 457	546	681	954
Írország	89 991	85 648	72 429	82 670	57 699	68 329
Lengyelország	533 400	567 300	562 000	98 200	112 000	123 000
Lettország	23 258	22 458	22 686	8131	5307	6740
Litvánia	67 990	65 971	n. a.	15 517	15 877	n. a.
Luxemburg	7434	7852	8733	2738	3569	4292
Magyarország **	236 043	217 494	n. a.	24 580	22 322	n. a.
Németország	1 774 793	1 836 952	1 742 920	610 249	600 270	580 031
Olaszország	839 725	851 760	654 024	248 215	299 159	274 095
Portugália ***	162 680	140 013	284 776	5646	23 087	29 171

Románia ****	138 850	124 500	n. a.	0	0	n. a.
Spanyolország	1 086 720	1 058 999	1 082 669	895 791	863 765	870 059
Svédország	211 100	214 420	207 460	49 600	44 170	48 340
Szlovákia	54 760	58 720	58 706	923	462	1140
Szlovénia	29 996	26 808	26 171	3	0	2

* A 2011. évi adatok nem tartalmazzák az Alsó-Ausztriára vonatkozó adatokat.
** Nem végleges adat, mivel a 2011. évi számadatok végleges számítása még nem fejeződött be.
*** Megközelítőleg átlagosan 20 % szárazanyagot használtak fel.
**** A 2007 és 2009 közötti időszakra vonatkozó adatok.

4. MELLÉKLET: HULLADÉKLERAKÁS

1. táblázat: Hulladéklerakók száma 2012-ben

Tagállam	Veszélyes hulladék	Nem veszélyes hulladék	Inert hulladék	Egyéb hulladék
Ausztria	0	156	35	505[12]
Belgium	7	31	14	1
Bulgária	8	174	3	–
Ciprus	1[13]	119	2	–
Cseh Köztársaság	26	152	62	–
Dánia	6	52	6	0
Egyesült Királyság	225	423	429	–
Észtország	7	6	–	–
Finnország	22	90	4	–
Franciaország	–	–	–	–
Görögország	2	74	–	2[14]
Hollandia[15]	22	22	22	–
Horvátország	Nem köteles			
Írország	0	36	5	45
Lengyelország	–	–	–	–
Lettország	1	11	–	–
Litvánia	0	11	3	0

[12] Kitermelt föld elhelyezésére szolgáló hányók.

[13] A hulladéklerakót az irányelv közzététele előtt hozták létre.

[14] Nem veszélyes ipari hulladék.

[15] A Hollandia által a 2010 és 2012 közötti időszakra vonatkozó végrehajtási kérdőívben közölt adatok nem különböztetik meg a veszélyes hulladék, a nem veszélyes hulladék és az inert hulladék elhelyezésére szolgáló lerakókat.

Tagállam	Veszélyes hulladék	Nem veszélyes hulladék	Inert hulladék	Egyéb hulladék
Luxemburg	0	2	11	0
Magyarország	13	72	11	–
Málta	0	–	–	–
Németország	76	2643	1742	11[16]
Olaszország	–	–	–	–
Portugália	2	63	4	0
Románia[17]	105	105	105	–
Spanyolország	14	206	170	–
Svédország	46	108	30	0
Szlovákia	11	90	17	–
Szlovénia	2	71	14	0
EU-27:	355[18]	3719[19]	2362[20]	564

16 Felszín alatti és hosszú távú tárolás.

17 A Románia által a 2010 és 2012 közötti időszakra vonatkozó végrehajtási kérdőívben közölt adatok nem különböztetik meg a veszélyes hulladék, a nem veszélyes hulladék és az inert hulladék elhelyezésére szolgáló lerakókat.

18 EUROSTAT-becslés (forgalomból kivont)

19 EUROSTAT-becslés (forgalomból kivont)

20 EUROSTAT-becslés (forgalomból kivont)

2. táblázat: Nem veszélyes hulladék elhelyezésére szolgáló lerakók maradékkapacitása 2012-ben (1000 tonnában vagy m^3-ben)

Tagállam	Veszélyes hulladék	Nem veszélyes hulladék	Inert hulladék	Egyéb hulladék	
Ausztria	0	38 900	5300	–	
Belgium	3354 t + 607 460 m^3	8763 t + 16 385 m^3	3992	2076,52	
Bulgária	3693	235 258	1439	0	
Ciprus	–	–	–	0	
Cseh Köztársaság	8821	33 584	9830	0	
Dánia[21]	463	692	260	0	
Egyesült Királyság	18 545	485 174	130 024	0	
Észtország	205 500	6200	0	0	
Finnország	18 061	48 667	496	0	
Franciaország	–	–	–	–	
Görögország	1,5[22]	–	0	–	
Hollandia[23]	-	39 690 m^3	0	0	
Horvátország	Nem köteles				
Írország	–	14 500	–	–	
Lengyelország	–	–	–	–	
Lettország	180	16 211	0	0	
Litvánia	0	1250/év	106/év	0	
Luxemburg	0	1 160 127 m^3	14 593 544 m^3	0	
Magyarország	185/év	38 900	16 800	0	
Málta	0	–	–	–	
Németország	54 800	455 200	184 100	7600	
Olaszország	–	–	–	–	
Portugália	1670	28 275	653	0	

[21] Az ásványi és a vegyes hulladék elhelyezésére szolgáló lerakókat is tartalmazza.

[22] Az adatok a két lerakó egyikére vonatkoznak.

[23] A Hollandia által a 2010 és 2012 közötti időszakra vonatkozó végrehajtási kérdőívben közölt adatok nem különböztetik meg a veszélyes hulladék, a nem veszélyes hulladék és az inert hulladék elhelyezésére szolgáló lerakókat.

Tagállam	Veszélyes hulladék	Nem veszélyes hulladék	Inert hulladék	Egyéb hulladék	
Románia[24]	–	–	–	–	
Spanyolország	5130 t + 80 000 m^3	124 168 t + 53 307 000 m^3	102 254	0	
Svédország	7050	34 726	637	0	
Szlovákia	813	8964	–	0	
Szlovénia	75	6464	609	0	
EU-27	551 120[25]	2 288 590[26]	978 550[27]		

Forrás: A 2010-2012 közötti időszakra vonatkozó végrehajtási kérdőívek és 2015. évi EUROSTAT-adatok.[28]

[24] A Románia által a 2010 és 2012 közötti időszakra vonatkozó végrehajtási kérdőívben közölt adatok nem különböztetik meg a veszélyes hulladék, a nem veszélyes hulladék és az inert hulladék elhelyezésére szolgáló lerakókat.

[25] EUROSTAT-becslés (forgalomból kivont)

[26] EUROSTAT-becslés (forgalomból kivont)

[27] EUROSTAT-becslés (forgalomból kivont)

[28] *EUROSTAT-adatbázis.* Elérhető a következő címen: http://ec.europa.eu/eurostat/web/environment/waste/database. A táblázat az e jelentés elkészítésekor rendelkezésre álló összes adatot tartalmazza.

5. MELLÉKLET: CSOMAGOLÁS ÉS CSOMAGOLÁSI HULLADÉK

Előállított csomagolás és keletkezett csomagolási hulladék tagállamonként (tonna)

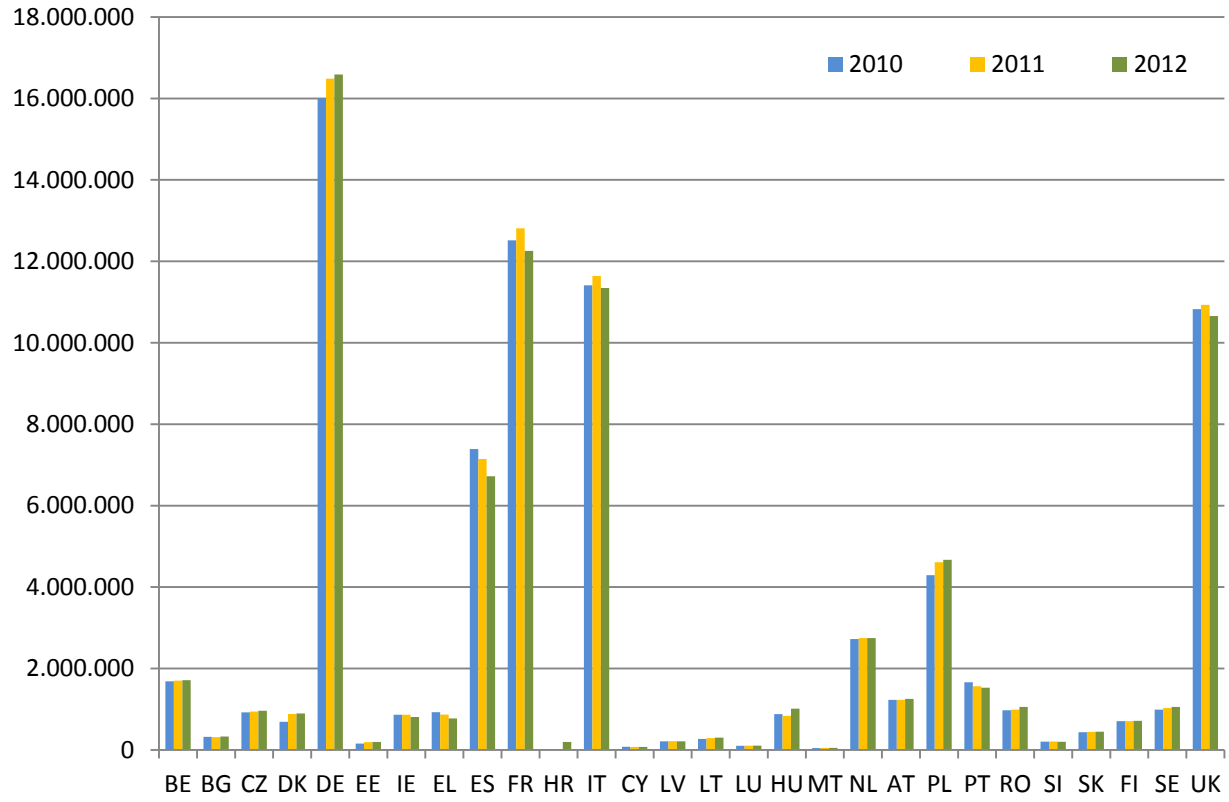

Forrás: EUROSTAT (online kód: t_env_wasst)

Csomagolási hulladék hasznosítása tagállamonként (%)

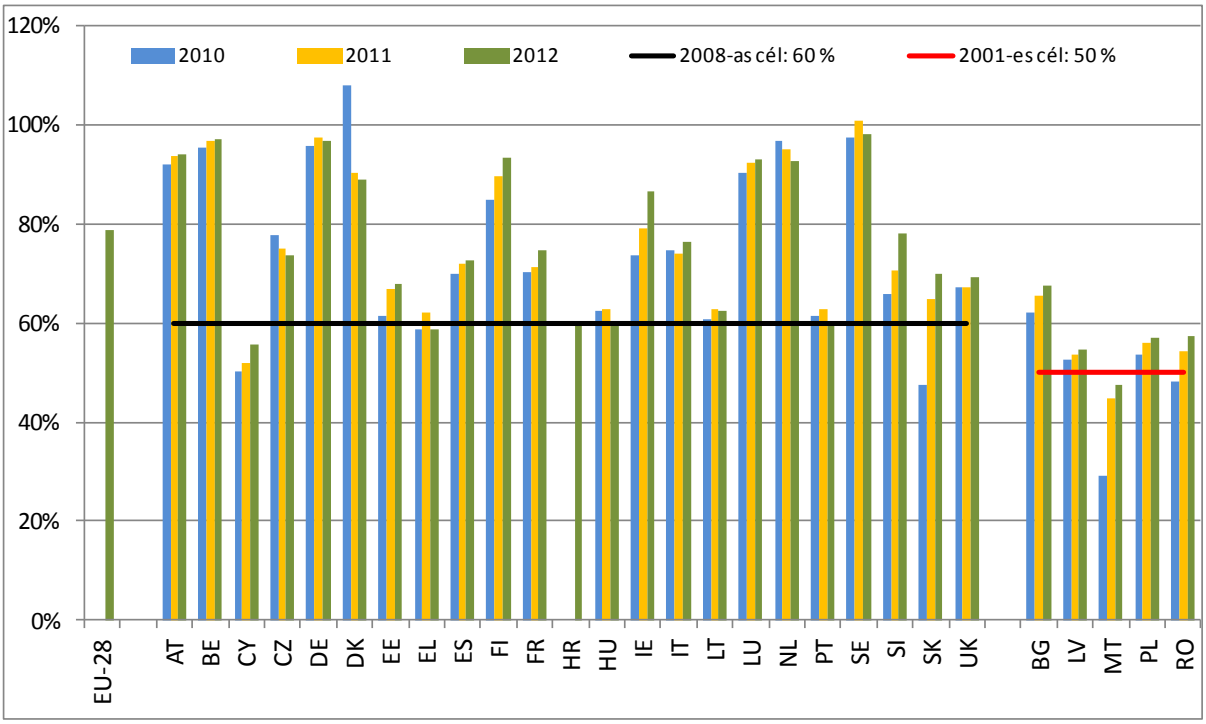

Forrás: EUROSTAT (online kód: t_env_wasst)

Csomagolási hulladék újrafeldolgozása tagállamonként (%)

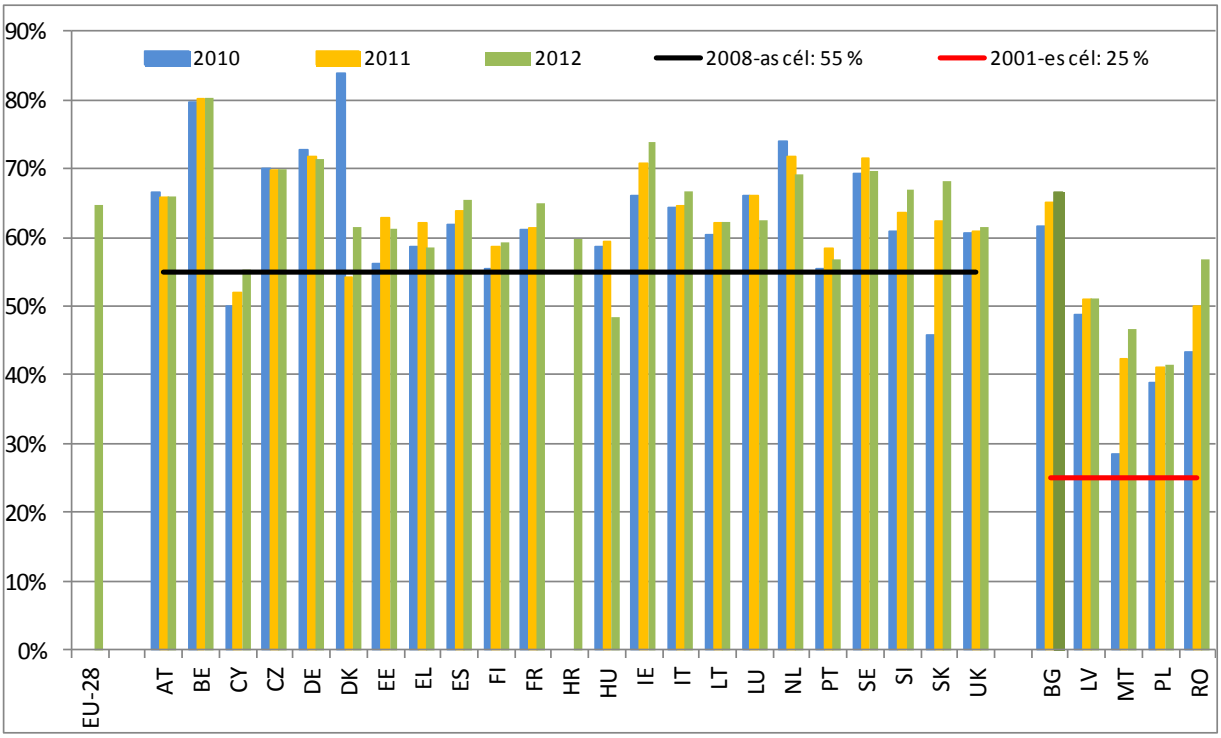

Forrás: EUROSTAT (online kód: t_env_wasst)

6. MELLÉKLET: ELEKTROMOS ÉS ELEKTRONIKUS BERENDEZÉSEK HULLADÉKA

Az elektromos és elektronikus berendezések magánháztartásokból származó hulladékainak összmennyisége tagállamonként (kg/fő)

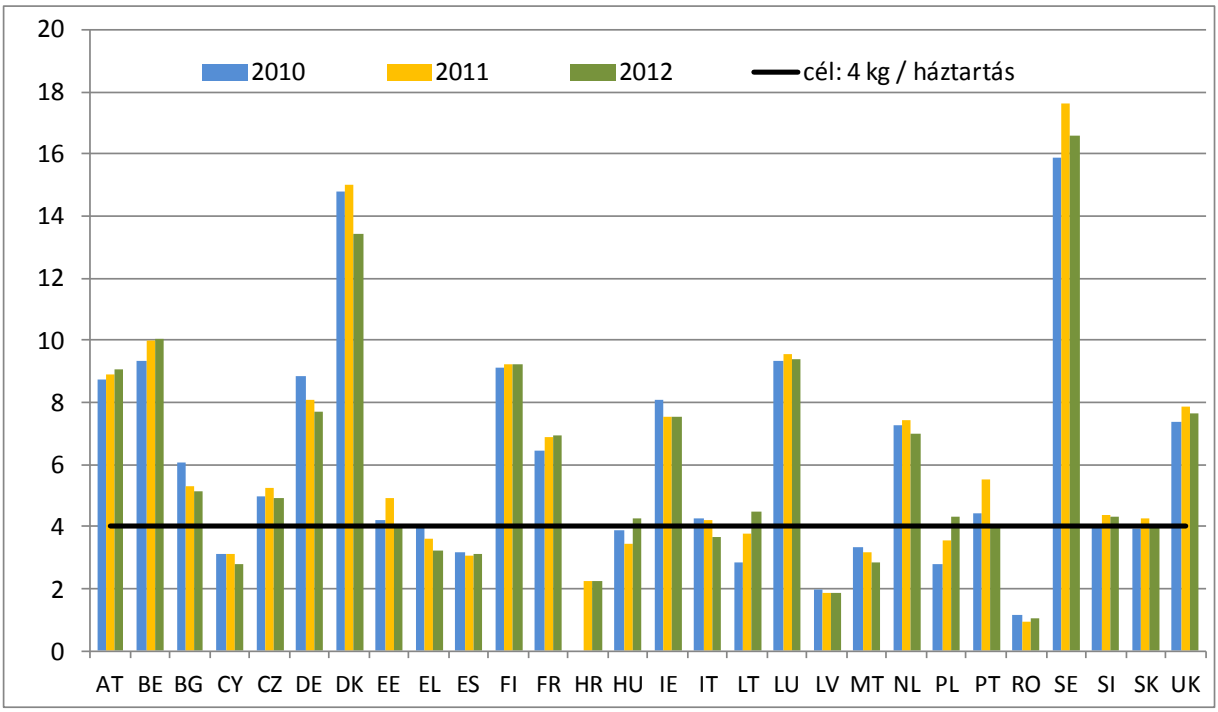

Forrás: EUROSTAT (online kód: env_waselee)

7. MELLÉKLET: ELEMEK ÉS AKKUMULÁTOROK

Hulladékelemek és -akkumulátorok begyűjtése tagállamonként (%)[29]

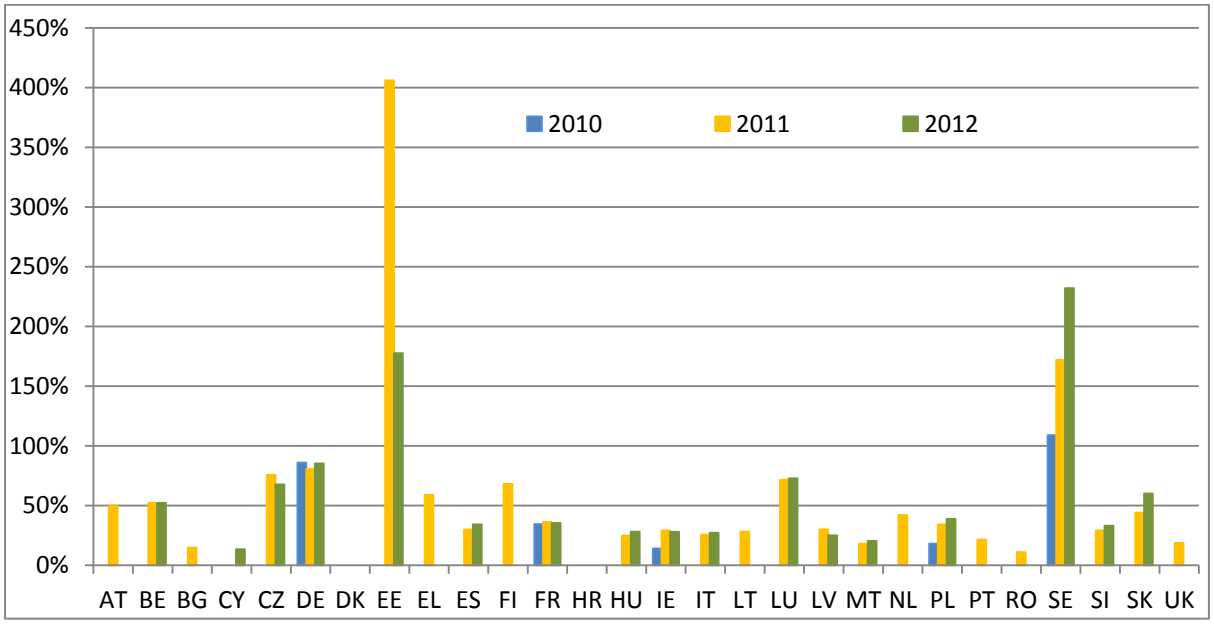

Forrás: A tagállamok által az Európai Bizottságnak szolgáltatott adatok (EK, 2014.)

Hulladékelemek és -akkumulátorok újrafeldolgozási hatékonysági mutatója tagállamonként (%)[30]

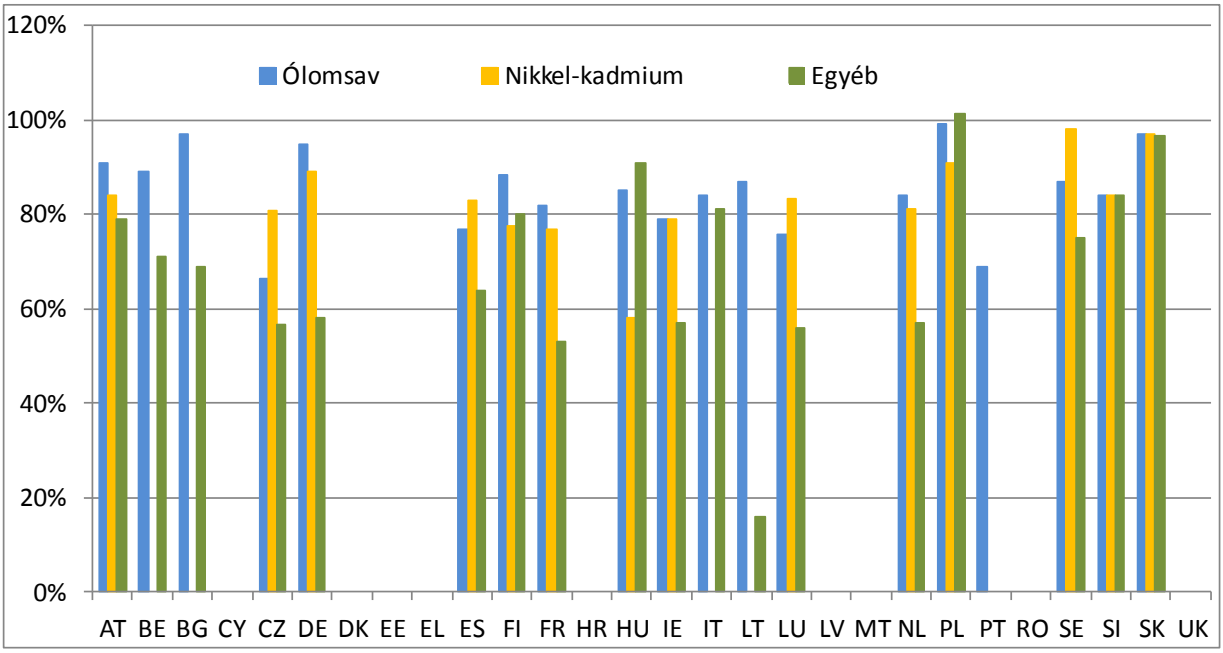

Forrás: A tagállamok által az Európai Bizottságnak szolgáltatott adatok (EK, 2014.)

[29] Az összehasonlítás céljából a begyűjtési arányokat az összes elemfajtára vonatkozóan átlagoltuk.

[30] Mindegyik tagállam esetében a legutóbbi év adatait használtuk fel az összes elemtípusra vonatkozó újrafeldolgozási hatékonysági mutató 2010 és 2012 közötti értékeinek meghatározásához.